

Yorgun Bir Duvara

– *ercaga* · 26 Ocak 2019

Yaslamışsın sesini günahlarından arınan gün dönümlerine,
dibine düşmüş fani gölgenin,

Yeşeren otlar

Bungunluğa yanaşmayan suların güçsüzlüğü,
Gökyüzündeki maviliği algılayamayan yaprakların gafilliği,
Ellerinde dönen sonu olmaz münakaşanın yaşlandığı bilinmez kıta,
Bir zencinin gözlerinde kırılan bir kemiğin acısı saklanmış rıhtımlarına,
Yaşlanan bir yüzün yeni yetmelere ölgün bir istihzası sızmış sabahlarına,
Titreyen bir idare lambasının masalardaki telaşsızlık koşusu,
Sessizlik muştusunu yayıyor mevsimlere ağzı kilitli bir berîd,
Balkonlardan yankılanan bir sesin aysızlığı vurmuş utangaçlığına,

Dürüstlüğün peyda olduğu coğrafyalara sindi bir hüznün yelkovansızlığı,
Akşamın örttüğü masum düşleri yıkamış rüzgâr,
Kaskatı kalmış bir macera akıp giden hayatın heybesinde,
Yorgun bir duvara yaslamışsın benliğini,
Sen gülerken kadrânların akıp gidiyor umutsuzluğa...